

Estructura de l'examen

La prova consta de 6 qüestions. L'alumnat ha de respondre només cinc d'aquestes qüestions (poden triar les qüestions que vulguin). Cada qüestió val 2 punts.

Calculadores: es pot portar calculadora però no s'autoritzarà l'ús de les que portin informació emmagatzemada o puguin transmetre-la.

Criteris generals d'avaluació

L'alumnat ha d'explicar el per què de totes les seves respostes, de manera que el corrector vegi sempre el raonament que l'alumnat ha fet. Una qüestió amb resultat correcte pot ser valorada amb un 0 si el procés seguit en la resolució no s'explica suficientment. Les qüestions que no estiguin resolts completament es valoraran en funció de les parts realitzades.

En preguntes de caràcter conceptual el corrector intentarà discernir si l'alumnat té clars els conceptes o no, encara que hi hagi errors en l'exposició. En cap cas el corrector posarà l'èmfasi en el rigor formal de les respostes.

Les qüestions no demanaran, per regla general, la realització de càlculs massa llargs. Per això caldrà que l'alumnat s'esforci a fer correctament els càlculs que hi hagi. Les errades de càlcul es tindran en compte en la puntuació total, encara que amb una importància relativa.

Si es demana un esquema senzill de la gràfica d'una funció, això vol dir un dibuix elemental on es posin de manifest els màxims, mínims, intervals de creixement i decreixement, límits a l'infinit i asímptotes. No cal que sigui un dibuix "a escala". Com que moltes calculadores dibuixen gràfiques de funcions, l'alumnat haurà d'explicar en aquests problemes els raonaments que fan (per exemple: "la funció és creixent en cert interval ja que la seva derivada és positiva"). Una gràfica d'una funció, encara que sigui correcta, no tindrà cap valor si no està raonada.